

Undersøgelse af rusmiddelforbruget på udvalgte døgninstitutioner for unge i Københavns Kommune

Delundersøgelse 1: Indledende litteraturstudie om rusmidler blandt døgnanbragte unge

Viden- og kompetencecenter | unge & rusmidler
Center for Unge og Misbrug, Socialforvaltningen
Københavns Kommune, 2013

*Undersøgelse af rusmiddelforbruget på udvalgte døgninstitutioner for unge i Københavns Kommune.
Delundersøgelse 1: Indledende litteraturstudie om rusmidler blandt døgnanbragte unge*

Pedersen, Sandra Kristine Åbo:

Undersøgelse af rusmiddelforbruget på udvalgte døgninstitutioner for unge i Københavns Kommune.

Delundersøgelse 1: Indledende litteraturstudie om rusmidler blandt døgnanbragte unge

Viden- og kompetencecenter | unge & rusmidler, Center for Unge og Misbrug,
Socialforvaltningen, Københavns Kommune, juni 2013

Denne rapport er forløber for følgende to delundersøgelser

Delundersøgelse 2: Medarbejdernes perspektiv

Delundersøgelse 3: Selvrapporeret rusmiddelbrug blandt døgnanbragte unge

Alle tre publikationer kan downloades her: www.ungrus.dk

Indhold

PRÆSENTATION: AFDÆKNING AF RUSMIDDELFORBRUG BLANDT DØGNANBRAGTE UNGE	4
LITTERATURGENNEMGANG AF VIDEN OM DØGNINSTITUTIONER OG RUSMIDLER	5
<i>Nationale undersøgelser om døgnanbragte unge og risikoadfærd</i>	<i>6</i>
<i>Nationale metodeudviklingsprojekter for håndtering af unge og rusmidler på døgninstitutioner</i>	<i>7</i>
<i>National viden om, og indsatser for, unge på sikrede institutioner med misbrug</i>	<i>10</i>
<i>International forskning/internationale undersøgelser vedrørende døgnanbragte unge og rusmidler</i>	<i>16</i>
<i>Internationale metoder til håndtering af rusmiddelproblematikker på døgninstitutioner</i>	<i>17</i>

Præsentation: Afdækning af rusmiddelforbrug blandt døgnanbragte unge

Undersøgelse af rusmiddelforbrug blandt anbragte unge på københavnske døgninstitutioner iværksættes med henvisning til:

1. Københavns Kommunes strategi for 2012-2014 for udvikling af arbejdet med udsatte børn, unge og deres familier har som mål, at 'anbragte børn og unge får øget trivsel og udvikling af kompetencer under anbringelsen' (Strategi 2012-2014, fokusområde 5A)
2. Socialudvalgets pejlemærker om, at 'flere borgere med misbrug får en tidlig indsats', og 'flere borgere med misbrug kommer i behandling' (Socialudvalgets pejlemærker 2010-2013).

"Afdækningen skal blandt andet se på, hvilke barrierer, der er, for anbringelse af unge med misbrug på vores døgninstitutioner, hvilke problematikker medarbejderne oplever i deres arbejde og behandling af de unge samt, hvad der ligger af forskning og metoder til at arbejde med unge med misbrug på et anbringelsessted. På baggrund af afdækningen skal der tages stilling til, hvordan vi bedst anbringer unge med misbrugsproblemer". (Op.cit.)

Viden- og Kompetencecenter for Unge og Rusmidler starter med at foretage en række indledende delundersøgelser for at kortlægge og identificere problematikker omkring døgnanbringelser og rusmidler. Disse undersøgelser skal tilsammen udgøre et nuanceret og vidensbaseret grundlag for udvikling af bedst mulige indsatser over for unge med rusmiddelproblemer på københavnske døgninstitutioner.

A: Indsamling af national og international viden om rusmiddelforbrug blandt døgnanbragte unge

En indledende litteratursøgning afslørede, at der hverken foreligger systematisk eller solid viden om rusmidler på døgninstitutioner. Undersøgelser peger dog på en række potentielle problemstillinger:

- Anbragte unge har markant større rusmiddelforbrug og risiko for misbrug som voksne
- Der er stærk sammenhæng mellem kriminalitet og rusmiddelforbrug på de sikrede institutioner
- Reduktion i rusmiddelforbrug er meget stærk indikator på nedsat stofrelateret kriminalitet
- Udsigterne til en gunstig udvikling forringes, hvis den anbragte unge har rusmiddelproblemer
- Anbragte unge med rusmiddelproblemer føler sig opgivet af personalet
- Personalet oplever, at sanktioner og bortvisning af unge med rusmiddelproblemer ikke virker
- Personalet føler sig ikke rustede til at håndtere rusmiddelproblemer og ønsker kompetenceudvikling
- Samarbejde mellem institutioner og sagsbehandlere om unge med rusmiddelproblemer er svært

Det giver derfor god mening at involvere både de unge, personale og BFCK i afdækning af rusmiddelrelaterede problemstillinger på døgninstitutioner for at tegne det fulde billede af problemets omfang og art. Kommende undersøgelser:

B: Undersøgelser blandt døgnpersonale på københavnske døgninstitutioner

C: Undersøgelser blandt sagsbehandlere ved Børnefamiliecenter København (BFCK)¹

D: Undersøgelser blandt anbragte unge på københavnske døgninstitutioner

E. Afrapportering af delundersøgelser i A-D

¹ BFCK stod over for omstillingen "Tæt på familien", hvorfor undersøgelse C blev sat i bero.

Litteraturgennemgang af viden om døgninstitutioner og rusmidler

Litteratursøgningen blev udført for at indsamle national og international viden om døgnanbringelse af unge og rusmidler. Den sparsomme identificerede litteratur er opdelt i nedenstående fire kategorier med detaljeret gennemgang på de resterende sider.

Nationale undersøgelser om døgnanbragte unge og risikoadfærd

SFI følger alle anbragte unge født i 1995, som i deres tredje rapport er 15-16 år. Resultaterne viser, at anbragte unge er yngre, når de er fulde første gang, men som 15-årige drikker de mindre mængder alkohol end jævnaldrende. Markant flere anbragte unge har røget hash som 15-årige og flere ryger hash jævnligt. Der er stærk sammenhæng mellem kriminalitet og brug af rusmidler blandt unge på sikrede institutioner.

Nationale metodeudviklingsprojekter for håndtering af unge og rusmidler på døgninstitutioner

En række institutioner har gennemført et kompetenceudviklingskursus for at ruste personalet til at håndtere unge med rusmiddelproblematikker og forhindre, at misbrug bliver årsag til sammenbrud i anbringelse. På kort sigt oplever personalet et holdningsskift fra kendskab til unges rusmiddelproblematikker til aktiv behandling af disse, da de med ny viden og redskaber kan skabe en dialog med den unge. Der foreligger dog ikke evalueringer/opfølgninger på lang sigt, hvorfor det er svært at vurdere erfaringer på lang sigt. Reduktion i alkohol- og hashforbrug viste sig at være meget stærke indikatorer på nedsat stofrelateret kriminalitet, men det er uklart hvilken behandling, man skal tilbyde de unge.

Internationale undersøgelser om døgnanbragte unge og risikoadfærd

Internationale studier viser, at anbragte unge ofte har et større forbrug af rusmidler, særligt hash, end jævnaldrende og en markant større risiko for at ende i misbrug som voksne. 18 % og 23 % af personalet på to institutioner i England svarer, at de hhv. *ofte* og *jævnligt* oplever problemer med de unges rusmiddelforbrug. I et svensk studie udtaler nogle anbragte unge, at personalet opgav dem på grund af deres rusmiddelforbrug, og flere af de unge savnede at kunne tale med personalet om deres rusmiddelforbrug.

Internationale metoder til håndtering af rusmiddelproblematikker på døgninstitutioner

Et distrikt i England har udarbejdet en guide til døgnpersonale, hvor det betones, at på trods af nul-tolerancepolitik skal personalet anerkende, at nogle unge har rusmiddelproblemer og aktivt samarbejde med den unge om at løse dette. Hvor anbringelser af unge fordeles cirka 50/50 på hhv. døgninstitutioner og familiepleje i Danmark, er anbringelse på døgninstitutioner i mange lande sidste udvej for unge med særligt vanskelige problemstillinger. Det kan forklare vanskeligheden ved at finde litteratur om interventioner.

Afsluttende kommentarer

Både national og international forskning viser, at anbragte unge har større forbrug af rusmidler, særligt hash, under døgnanbringelse og større risiko for at udvikle et misbrug som voksne end jævnaldrende. Personalet oplever, at de ikke føler sig rustede til at håndtere hverken *eksperimenterende* eller *skadeligt* forbrug af rusmidler blandt de unge. Mange institutioner har gode erfaringer med at udvikle procedurer og rusmiddelpolitikker som supplement til deres nul-tolerancepolitik. Anerkendelsen af at misbrug er en del af de unges samlede problematikker har medført, at de på institutionerne nu arbejder aktivt med afhjælpning af disse frem for at passivitet eller udskrive de unge.

På de sikrede institutioner forringes udsigter til en gunstig udvikling generelt, hvis den unge har haft et misbrug af rusmidler før anbringelse. En mulig følgeslutning er derfor, at en styrket misbrugsindsats på institutionerne og i det efterfølgende forløb kan medføre en gunstig virkning for de unge på flere forhold.

Nationale undersøgelser om døgnanbragte unge og risikoadfærd

Titel, forfatter og tilhørsforhold	Beskrivelse og resultater
<p>Lausten et al. (2013): <i>Anbragte 15-åriges hverdagsliv og udfordringer. Rapport fra tredje dataindsamling af forløbsundersøgelsen af anbragte børn født i 1995.</i> SFI</p> <p>Findes her: http://www.sfi.dk/rapporter-3278.aspx</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>En forløbsundersøgelse af anbragte børn født i 1995 (AFU), som omfatter alle fra årgang 1995, der er/har været, anbragt uden for hjemmet. Ved hver dataindsamling inkluderes børn/unge født i 1995, der siden er blevet anbragt. Denne tredje rapport viser resultater fra 2011, hvor de unge er 15-16 år. SFI har registreret, at 1663 fra årgangen var/har været, anbragt i 2011. Det var muligt at få oplysninger om 817 (668 anbragte/149 hjemgivne), som udgør datapopulationen i analyser om deres risikoadfærd. De anbragte unge sammenlignes medudsatte unge og andre 15-årige fra SFI's forløbsundersøgelse af børn født i 1995 (BFU).</p> <p>Resultater</p> <ul style="list-style-type: none">• De anbragte og hjemgivne unge var yngre første gang, de drak sig fulde (18 % var 10-13 år) sammenlignet med deres jævnaldrende (6 % var 10-13 år).• Anbragte unge binge-drikker sjældnere (42 % den seneste måned) end jævnaldrende (69 % den seneste måned).• Markant flere anbragte unge har prøvet at ryge hash som 15-årige (39 %) sammenlignet med andre 15-årige unge (12 %)• Over halvdelen (65 %) af anbragte unge, som har prøvet at ryge hash, har røget hash inden for det seneste år, to femtedele (40 %) har røget 1-3 gange og en fjerdedel (24 %) >40 gange. Det svarer til, at 6 % (49 unge) af hele gruppen af anbragte unge (817) har røget hash >40 gange det seneste år, og at 26 % (212 unge) har røget hash på et tidspunkt det seneste år.• Cirka 10 % (82 unge) har prøvet andre stoffer end hash inden for det seneste år. 6,3 % (5 unge) tog stoffer >40 gange det seneste år. <p><i>Opsummering:</i> Anbragte unge er yngre, når de er fulde første gang, men som 15-årige drikker de mindre mængder alkohol end jævnaldrende. De har til gengæld langt større erfaring med hash og andre stoffer.</p>
<p>Mølhost et al. (2012): <i>Efterværn for tidligere anbragte unge. En videns- og erfaringsopsamling.</i> SFI</p> <p>Findes her: http://www.sfi.dk/rapporter-3278.aspx</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>En videns- og erfaringsopsamling om efterværn på baggrund af litteraturgennemgang, statistik og interviews med kommunale nøglepersoner, som er den første rapport af sin slags i DK.</p> <p>Resultater</p> <ul style="list-style-type: none">• Hovedparten af tidligere anbragte unge er karakteriseret ved en høj risikoadfærd i form af indtagelse af rusmidler sammenlignet med jævnaldrende.• Det er en udfordring for kommunerne at definere, hvad formålet med efterværn præcist er, hvilket har betydning for afgrænsning af, hvem der er i målgruppen for efterværn.

Nationale metodeudviklingsprojekter for håndtering af unge og rusmidler på døgninstitutioner

Titel, forfatter og tilhørsforhold	Beskrivelse og resultater
<p>Dalentoft og Jørgensen (2007): <i>Synliggørelse af misbrug – et forløb med kompetenceudvikling.</i></p> <p>Erfaringer fra institution "Fløjen" i Århus. Artikel i antologien: Under huden på problemet. Socialt arbejde og unge med misbrug. 2007. Servicestyrelsen og LOS.</p> <p>Og,</p> <p>Frahm, P. og Iversen, L.L.: Evalueringsrapport af pilotprojektet. Håndtering af unge med misbrug – på Århus Amts Børne- og Ungdomsinstitutioner 2004-2005.</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>Århus Amt udpegede i 2003 to børne- og ungeinstitutioner, hvor personalet skulle gennemføre et 1-årigt pilotprojekt om kompetenceudvikling i håndtering af misbrug. Formålet var at opkvalificere indsatsen og ruste personalet bedre til at modtage og rumme unge med misbrugsproblemer og forhindre, at misbrug kom til at diskvalificere den unge eller blive årsag til sammenbrud i anbringelse. Gennemført af cand.psych. Pia Frahm og cand.scient. Lisa Lærke Iversen tilknyttet ungeteamet under Århus Amts misbrugscenter. Kompetenceforløbet bestod af tre elementer og efter personalets ønske fyldte vidensdelen meget:</p> <ul style="list-style-type: none">• En undervisningsdel for den samlede personalegruppe (ca. 30 timer)• En praksisdel med kollegial supervision og sparring (ca. 12 timer)• En procesdel (ca. 32 timer) <p>Både landsdækkende og lokale seminarer, gruppemøder med deltagelse af 2-3 opholdssteder og gruppe-møder for ledere 8-10 dage over et år. Forudsætning at alle medarbejdere og personale deltog i samtlige aktiviteter for at sikre implementering af viden og kompetencer. 11 institutionerne meldte sig og 8 gennemførte. Hvert opholdssted skulle udarbejde procedurer afstemt efter den enkeltes kontekst.</p> <p>Initiativer</p> <ul style="list-style-type: none">• Medarbejdere med hhv. lidt og meget viden/erfaringer inden for misbrug blev parret to og to for at tilskynde samarbejde, sparring og supervision• Udarbejdelse af individuelle kompetenceprofiler, som blev indsat i en såkaldt videnbank for bedre at sammensætte team, der skal arbejde tæt med den enkelte unge.• Undervisning i stoffer og misbrug• Diskussion og begrebsafklaring for at producere et fælles sprog• Udvikling af ny strategi med en mere åben og fordomsfri tilgang til, og dialog med, de unge.• Indførelse af ugentlige strukturerede samtaler, herunder udarbejdelse af rusmiddelprofil og samarbejdskontrakt med den enkelte unge. Fokus i samtalen er fx misbruget.• Samarbejdskontrakten bruges til at sætte mål for den kommende periode, revideres efter behov men tages i udgangspunkt op hver 14. dag. Fx forpligter de unge sig til skoletilbud eller anden beskæftigelse for at imødekomme de unges angivelse af kedsomhed som faktor til deres misbrug.

	<ul style="list-style-type: none">• Rusmiddelprofilen blev i fællesskab udarbejdet af personalet på kurset. Profilen består af 30 spørgsmål, der afdækker den unges brug af rusmidler samt sociale aspekter. Profilen bruges aktivt i arbejdet med den unge, og den kan bl.a. vise den unge og omgivelserne markante ændringer.• Opdelte døgn i tidsmoduler, hvor fx den unge ikke kunne deltage i et modul, hvis vedkommende var påvirket men gerne i følgende modul <p>Erfaringer</p> <ul style="list-style-type: none">• Fra kendskab til unges rusmiddelproblematikker til aktiv behandling af disse, da personalet med ny viden og redskaber kunne skabe en dialog med den unge• Den opbyggede specialviden og kompetencer har medført hurtigere afdækning af de unges problemer og dermed hurtigere tilpasning af handleplan• Produktudvikling af målrettede ydelser til kommunerne• Tættere samarbejde med de misbrugsbehandlende instanser i kommune og region• Udarbejdelse af rusmiddelpolitik styrker ændret praksis for håndtering af rusmiddelproblemer• Ingen evaluering eller opfølgning af resultater/erfaringer på længere sigt
<p>Jensen, P. & Hansen, S.P. (2008): <i>Døgnanbragte Unge og Rusmidler – håndbog for døgnmedarbejdere.</i> SPUK og PIHL INKLUSIVE</p> <p>Findes her: http://www.pihl-inklusive.dk/publikationer</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>2-årigt metodeudviklingsprojekt "Døgnanbragte Unge og Rusmidler" kaldet DUR i 2006-2008 styret af PIHL INKLUSIVE og SPUK. 6 døgninstitutioner deltog med hver 2-3 medarbejdere/ledere. Formålet var at:</p> <ul style="list-style-type: none">• øge opmærksomheden på, og få viden om, døgnanbragte unge og rusmidler• udvikle redskaber til at håndtere døgnanbragte unge og rusmidler• udvikle metoder til at støtte unge i at blive bevidste om, og håndtere, rusmidler hensigtsmæssigt• formidle erfaringerne videre til andre med interesse for anbringelsesområdet <p>Projektet bestod af tre dele:</p> <ul style="list-style-type: none">• Viden, holdninger og kortlægning, hvor deltagerne fik input fra eksperter, blev udfordret på deres holdninger og umiddelbare viden, og fik til opgave at kortlægge, hvordan hhv. de unge selv, kollegerne og vigtige interessenter så på unge og rusmidler• Udvikling og afprøvning af metoder, hvor deltagerne – med udgangspunkt i deres egen praksis – udviklede og afprøvede metoder til bl.a. at arbejde med de unge individuelt eller i grupper og med hele døgninstitutionens rusmiddelpolitik• Formidling, hvor erfaringerne blev givet videre til andre med interesse for anbringelsesområdet, dels på en landsdækkende konference i nov. 2008 og dels via lydbog og håndbog <p>Erfaringer</p> <p>Selvom institutionerne ikke accepterede rusmidler, var forbrug og misbrug blandt de unge en tilstedevæ-</p>

	<p>rende problematik. Personalet manglede viden, procedurer og rammer til at gå fra passiv til aktiv håndtering af dette. Den enkelte institution brugte værktøjer fra kurset i processen med at gå fra passiv til aktiv håndtering af rusmiddelproblematikker. Forfatterne påpeger, at det kan lade sig gøre at arbejde pædagogisk med døgnanbragte unge omkring rusmidler – både ift. til eksperimenterende og skadeligt forbrug.</p>
<p>(Red.) Jensen & Hansen (2011): Døgnanbragte unge bruger også rusmidler. SPUK og PIHL INKLUSIVE</p> <p>Findes her: http://www.pihl-inklusive.dk/publikationer</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>Metodeudviklingsprojektet DUR blev gentaget under navnet DUR 2.0 i mindre målestok i 2010, hvor i alt 12 anbringelsessteder og 36 døgnmedarbejdere fra hele landet deltog.</p> <p>Erfaringer</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kortlægning af de ansattes holdninger til rusmidler og udarbejdelse af en rusmiddelpolitik for institutionen. Personalet oplevede, at de unge tog godt imod en ensartet holdning til rusmidler. • Holdningsskift fra misbrug som bortvisningsgrund til del af den unges samlede problematik • Ophør af nul-tolerance politik gør det åbent og legalt for de unge at tale og samarbejde med personalet om deres rusmiddelproblemer, da de nu kan få hjælp og ikke bliver smidt ud. • En rusmiddelpolitik hjalp personalet til at diskutere, hvordan de kan kombinere kontrollant- og omsorgsrollen i håndtering af rusmiddelproblematikker. • Åben dialog med de unge gør det muligt at tale med de unge om fx selvforvaltning af alkoholindtag • Frem for sanktioner (ransagning, drugtest osv.) har personalet fået konkrete redskaber i form af samtaleskemaer til at indgå i dialog med den unge om løsninger som fx hård fysisk aktivitet • Etablering af tættere tværfagligt samarbejde med fx misbrugscenter og psykiatri, hvorfor det er muligt at handle på den unges motivation med det samme • Udarbejdelse af ensartet procedure ved observation af misbrug <p><i>Opsummering:</i> På kort sigt oplever medarbejderne, at de får redskaber til aktivt at arbejde med de unges rusmiddelproblematik samtidig med, at de unge tog godt imod en fælles holdning blandt personalet til rusmidler og procedure ved observation af indtag. Der foreligger ikke nogen evalueringsrapport eller opfølgning, hvorfor det ikke er muligt at vurdere eventuelle resultater/erfaringer på lang sigt.</p>
<p>Thilde Nøhr Jensen (2013): Hvordan kan døgninstitutioner behandle unge med rusmiddelproblemer? Socialstyrelsen.</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>Den Matrikelløse Døgninstitution oprettede i 2009 en behandlingsafdeling på Prøvegården i Faxe i samarbejde med psykiater Henrik Rindom med det formål at skabe et tilbud, der kan rumme svært utilpassede unge, som ofte slås med både psykiske og misbrugsrelaterede problemer. Målgruppen er unge fra 12-23 år, der har problemer med hash eller feststoffer som kokain, ecstasy, amfetamin m.v. Fælles for målgruppen er desuden, at de er svært udadreagerende og derfor ikke kan rummes på andre anbringelsessteder.</p> <p>Alle medarbejdere har været på et 40 timers kursus i Dialektisk Adfærdsterapi (DAT). DAT er en metode udviklet af den amr. professor Marsha Linehan. Færdighedstræning er et af elementerne i misbrugsbehand-</p>

	<p>lingen, hvor de unge lærer nye færdigheder inden for fire forskellige områder:</p> <ul style="list-style-type: none">• Opmærksomhedstræning (mindfulness) lærer de unge at identificere, acceptere og forholde sig til følelser og behov.• Krisefærdighedstræning lærer de unge at identificere og udholde vanskeligheder, følelser, tanker, uro og kriser uden at forværre situationen eller undvige følelserne.• Følelsesregulering lærer de unge at identificere og regulere positive og negative følelser, så de ikke lader sig styre af eksempelvis: tristhed, angst, skyld og skyld.• Relationstræning øger de unges sikkerhed i forhold til andre mennesker og træner dem i at nå deres mål. Det handler eksempelvis om at lære at sige nej og om at kunne bede om hjælp. <p>Ugentlig individuel terapi og en krisetelefon er også elementer i behandlingen.</p> <p>Erfaringer</p> <p>Institutionen udarbejder statusrapport for den enkelte unge to gange årligt noterer antal dage mellem tilbagefald. På denne baggrund skønner DMD, at de fleste unge nedsætter deres rusmiddelforbrug. Opmærksomhedstræning medfører, at de unge får mindre undvigeadfærd og bliver bedre til at bearbejde følelser og arbejde sig ud af psykiske problemer. DAT sikrer struktur i hverdagen for de unge, som hjælper dem til at stå op om morgenen, deltage i uddannelse og fritidsaktiviteter m.v., som forebygger tilbagefald. For medarbejderne har udviklingen af tilbuddet betydet, at der blev skabt en tydelig faglig ramme om behandlingen. Det betyder, at fremgangsmåden for behandlingsforløb er klar, og at medarbejdere handler ens, når de møder unge med misbrug.</p> <p>Efter planen gennemfører DMD en evaluering af Prøvegårdens tilbud til unge med misbrug, når projektet har kørt i to år. Denne påbegyndes ultimo 2011.</p>
--	---

National viden om, og indsatser for, unge på sikrede institutioner med misbrug

<p>Servicestyrelsen (2008): <i>Håndbog i ungdomssanktioner.</i></p> <p>Findes her: http://www.servicestyrelsen.dk/filer/udgivelser/3770.pdf</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>Håndbogen skal bidrage til, at der i ungdomssanktionsforløb ydes en målrettet og sammenhængende indsats specielt i forhold til de unges muligheder for uddannelse og beskæftigelse. Håndbogen fungerer som et opslagsværk, der kan hentes støtte i ved konkrete spørgsmål.</p> <p><i>Misbrug og rusmidler</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Der er stor viden om omfang og forbrug af stoffer hos de 15-17-årige, men der er i forhold til selve behandlingsindsatsen ikke mange præcise anbefalinger. (p.207)• Institutionspersonale, der modtager unge i varetægtssurrogat eller i ungdomssanktion oplever
---	--

	<p>langt større antal unge med misbrugsproblemer, end mange undersøgelser viser. Det kan skyldes, at det ikke er almindelig praksis at identificere og udrede de unges misbrugsproblemer. (p.207)</p> <ul style="list-style-type: none">• Amerikanske undersøgelser viser, at behandling medfører reduktion i misbrug, kraftig reduktion i stofrelateret kriminalitet og i nogen udstrækning reduktion i ikke-stofrelateret kriminalitet. (p.207)• Ved udredning har det afgørende betydning, hvilket udredningssystem der anvendes, fordi systemerne har meget forskelligt fokus. Kun ganske få unge har udviklet synlige fysiske og psykiske skader, mens langt flere har udviklet sociale skader fx omfattende fravær i skolen. (p.208) <p><i>Centrale aktører</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Alle, der har et personligt kendskab til den unge, er mulige informanter, når det gælder om at identificere et misbrug. (p.208)• Nogle skal imidlertid påtage sig ansvaret for, at emnet kommer på dagsordenen. Sagsbehandlere, koordinatoren og personalet i institutionen er her centrale. (p.208)• Behandlingen vil hovedsagelig foregå i sanktionens 2. fase. Den unges sagsbehandler/koordinator har ansvar for at finde en åben institution eller et pædagogisk opholdsted med erfaring i behandling og således sikre, at udredningens observationer omsættes til et behandlingsforløb. (p.208)• I fase 3 har den unge ikke længere den massive opmærksomhed som i fase 2. Familien og koordinatoren er her de centrale støttepersoner. I nogle tilfælde kan det være hensigtsmæssigt i en periode at sætte den unge i forbindelse med en lokal unge-misbrugsbehandler med henblik på professionel støtte i den vanskelige overgang til en selvstændig tilværelse. (p.208) <p><i>Det viser forskning og undersøgelser</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Lige som i resten af samfundet er det vanskeligt at identificere og behandle unge med et misbrugsproblem inden for rammerne af ungdomssanktionen. (p.210)• En undersøgelse, som Justitsministeriet har foretaget af de første 148 idømte sanktioner, viser, at ca. 1/3 af de unge på et tidspunkt i løbet af de tre faser havde et registreret misbrugsproblem. Kun mellem 5-10 % modtog egentlig misbrugsbehandling. (p.210)• 1. og 2. sanktionsfase er personalet tilbøjelige til at mene, at størsteparten af de unge – om ikke alle – har et misbrugsproblem i perioden op til anbringelsen i den sikrede institution. (p.210)• Set alene ud fra et behandlingsperspektiv ser det ud til, at en ny form for indsats er nødvendig, hvis et misbrug hos en ung overhovedet skal synliggøres og efterfølgende behandles. (p.210) <p><i>Sammenhæng mellem misbrug og kriminel adfærd</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Mange af de unge på sikrede institutioner, også dem, der idømmes ungdomssanktion – var under påvirkning af rusmidler, da de begik kriminaliteten. (p.210)
--	---

	<ul style="list-style-type: none">• Andre former for voldelig kriminalitet hænger mere direkte sammen med indtagelse af rusmidler. Både udviklingshæmmede, mennesker med posttraumatisk stress (PTSD) og mennesker med psykiatriske diagnoser begår mere kriminalitet, når de samtidig har et misbrug af et eller flere rusmidler. Der findes dokumentation for en sammenhæng mellem rusmiddelmisbrug og psykiske problemer og mellem kombinationen af psykiske lidelser, misbrug og øget voldskriminalitet. (p. 211) <p><i>Behandling reducerer kriminalitet</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Reduktion i alkohol- og hashforbrug viste sig at være meget stærke indikatorer på nedsat stofrelateret kriminalitet. Der er altså dokumentation for en sammenhæng mellem misbrugsbehandling og kraftig reduktion i kriminel adfærd, og fokus på misbrugsbehandling blandt de unge i ungdomssanktion er således ikke kun et spørgsmål om at give hjælp til at komme ud af et invaliderende misbrug. Det er også et spørgsmål om, at behandling virker stærkt dæmpende på den adfærd, der har bragt dem til en ungdomssanktion. Men hvilken behandling skal man tilbyde de unge? (p. 211) <p><i>Virksomme behandlingsmetoder</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Unge med misbrugsproblemer adskiller sig fra voksne misbrugere med hensyn til misbrugsmønstre og med hensyn til motivation, afhængighed, problemkompleks og interesser. Det er derfor vigtigt at have kendskab til de unges særlige behandlingsbehov. (p. 211)• Unge under 18 år er ikke færdigudviklede kognitivt, følelsesmæssigt, socialt eller fysisk og er særligt sårbare over for længere tids forbrug af alkohol og illegale rusmidler. (p. 211)• Undersøgelser viser, at unge får mere ud af behandlingsinterventioner målrettet unge. (p. 212)• De helt unge er generelt mindre motiverede for forandringer end voksne. De kobler sjældent deres problemer sammen med misbruget. Det er derfor en særlig vigtig opgave at skabe den motivation, der kræves for, at den unge kan involvere sig i og få et udbytte af behandling. (p. 212)• Inddragelse af familie, venner og netværk synes at være en effektivt blandt de helt unge. (p. 212)• Især den familiebaserede terapi er interessant i forhold til ungdomssanktionen, idet man her ikke blot fandt en effekt i forhold til selve misbrugsproblemet, men også i forhold til familiefunktionen, skoleinvolvering og reduktion i kriminel adfærd. (p. 212)• I perioden fra 2001 og frem til i dag er især tre behandlingstilgange grundigt efterprøvede og forskningsmæssigt dokumenterede (p. 212):<ol style="list-style-type: none">1) familiebaserede interventioner,2) kognitiv adfærdsterapi3) korterevarende interventioner.Blandt de familiebaserede behandlingsformer står den multidimensionale familietarapi indtil videre
--	--

	<p>re bedst, hvad angår dokumenteret effekt. (p. 212)</p> <p><i>Samarbejdet om problematikken</i></p> <ul style="list-style-type: none">• Misbrugsproblemer er efter alt at dømmet stærkt udbredt i sikrede institutioner, hvorfor det bør overvejes, om ikke alle unge som en del af indskrivningen skal udredes. (p. 217)• Identificering og udredning af misbrug har særlig betydning ift. overgangen til 2. fase. Erfaring viser nemlig, at unge med misbrugsproblemer stiller særlig store krav til personalets normering, uddannelse og evne til at håndtere disse. 2. fase er den længste fase, hvor der iværksættes adskillige initiativer. Det vil også være her, den største del af en misbrugsbehandling kan foregå. (p. 217)
<p>Center for Kvalitetsudvikling, Region Midtjylland for Servicestyrelsen (2009): <i>Evaluering af forstærket indsats over for unge på sikrede institutioner. 12-14-årige på sikrede institutioner og anvendelsen af særligt sikrede afdelinger.</i></p> <p>Findes her: http://www.servicestyrelsen.dk/filer/udgivelser/7352.pdf</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>Denne evaluering belyser erfaringer med to sikrede anbringelsesformer møntet på børn og unge, som blev introduceret i ændringer af magtanvendelsesbekendtgørelsen fra 2004: 1) en nedsættelse af aldersgrænsen for anbringelse på sikret afdeling uden dispensation fra 15 til 12 år, 2) anbringelse på særligt sikrede afdelinger for psykisk afvigende eller særlig voldelige unge inden for rammerne af de sikrede institutioner. Datakilder er spørgeskema-, interview-, register- og journaldata ansatte, borgere og pårørende.</p> <p>Resultater vedrørende anbringelse af 12-14-årige</p> <ul style="list-style-type: none">• Data for 38 ud af 43 unge anbragt i perioden 1.1.2005-1.9.2007 karakteriseret ved:<ul style="list-style-type: none">○ 80 % havde været genstand for politi-indberetninger vedrørende kriminalitet○ 43 % havde haft et konstateret eller formodet misbrug af rusmidler○ 55 % havde overvejende antisociale eller få/ingen relationer til jævnaldrende○ 70 % havde været anbragt i åbent regi, heraf 54 % med >2 anbringelser, og 39 % over >3 år• Institutionsansatte er særligt optaget af at skærme de yngste for at undgå for stor prægning af de mere hærdede og ældre unge (op til 18 år) og ønsker mere målrettede tilbud til de helt unge.• Institutionerne prioriterer forskelligt med hensyn til at kunne trække på ekspertise i forhold til psykologisk og/eller psykiatrisk indsats og konkret misbrugsbehandling. (p. 41)• Data tyder på, at den sikrede anbringelse og det øvrige efterfølgende forløb samlet set kun i beskeden grad har indvirket positivt på de unges misbrugsadfærd. 40 % og 35 % af de unge haft et konstateret misbrug (dokumenteret via test og lign.) i løbet af opvæksten før den sikrede anbringelse hhv. i perioden fra den sikrede anbringelses ophør til tidspunktet for opfølgningen. Da der samtidig var flere "ved ikke"-svar ifm. ved opfølgningen er det tvivlsomt, om der har været et nævneværdigt fald i de unges misbrugsproblemer målt på dette grundlag. (p. 16) <p>Resultater vedrørende anbringelse på særlig sikret afdeling</p>

	<ul style="list-style-type: none">• 104 anbragte unge fra 12-19 år blev anbragt på en sikret afdeling 1.1.2001-01.09.2007. Anbringelserne på særlig sikret afdeling skete oftest som varetægtsurrogat (knap 60 %), mens hovedparten af de resterende omhandlede pædagogisk observation eller en ungdomssanktion. Der foreligger data for 69 anbragte unge med følgende karakteristika:<ul style="list-style-type: none">○ 95 % havde været genstand for politi-indberetninger vedrørende kriminalitet○ 78 % havde været genstand for en sigtelse, 67 % havde modtaget en dom○ 64 % havde haft et konstateret eller formodet misbrug af rusmidler○ 68 % havde overvejende antisociale eller få/ingen relationer til jævnaldrende○ 96 % havde været berørt >1 forudgående døgnanbringelse primært i åbent regi• Misbrugsindsats og forebyggelses/forhindring af kriminalitet indgik kun som eksplicit mål i henholdsvis 4 og 3 af de 18 handleplaner. (p. 24)• Data viser et fald fra 64 % til 38 % i andelen med konstateret misbrug. Andelen med "formodet misbrug" og "ved ikke" steg tilsvarende, hvorfor der ikke er belæg for at antage, at den særlig sikrede anbringelse og den efterfølgende indsats har haft en positiv indvirkning. (p. 30).• Der er forskel på institutionernes specifikke tilbud i form af f.eks. adfærdstræning, psykologisk/psykiatrisk indsats, misbrugsindsats samt regler, struktur osv. Flere kommunale ledere giver udtryk for frustration over, hvad de ser som markante forskelle i indsatsen, som bl.a. skaber problemer ifm. overførsler mellem anbringelsessteder med forskellige pædagogisk tilgange. <p><i>Opsamling:</i> Resultaterne kan muligvis kun i begrænset omfang tilskrives den sikrede anbringelse. Med dette forbehold peger data på, at anbringelsen og den efterfølgende indsats i mange tilfælde ikke har medført en gunstig udvikling. Man skal være opmærksom på de unges tunge forudgående belastningsgrad, men status ift. skole, kriminalitet, misbrugsadfærd og jævnaldrende-relationer er ikke opløftende. Udsigterne til en gunstig udvikling forringes, hvis den unge har haft et misbrug af rusmidler før anbringelse. En mulig følgeslutning er derfor, at styrket misbrugsindsats på institutionerne og i det efterfølgende forløb kan medføre en gunstig virkning.</p>
<p>Gitte Bossi-Andresen (2011): Misbrugsbehandling til unge anbragt på sikrede institutioner.</p> <p>Findes her: http://vidensportal.servicestyrelsen.dk/tema-er/ungemedmisbrug/udvikling/misbrug-sbehandling-til-unge-anbragt-paa-</p>	<p>Beskrivelse</p> <p>Der er stærk sammenhæng mellem kriminalitet og brug af rusmidler generelt. Som et led i den samlede indsats for at forebygge ungdomskriminalitet, herunder gentagen kriminel adfærd, har Projekt Over Muren og Socialstyrelsen udviklet programmet Projekt Andre Veje (PAV). Formålet er at motivere den unge til at indgå i et misbrugsbehandlingsforløb også efter varetægtsperioden udløber. Programmet afprøves og udvikles fra 2010 til 2012 på landets 7 sikrede døgninstitutioner med henblik på fuld implementering 2015. Institutionerne kan enten ansætte egen misbrugsbehandler eller få en ekstern behandler tilknyttet. Tilbuddet indebærer 6-8 samtaler, stofedukation, eventuelle opfølgende samtaler samt tilbud om samarbejde med den unges kommunale sagsbehandler omkring efterfølgende behandling. Præmisser for PAV:</p>

sikrede-institutioner?searchterm=pav	<ul style="list-style-type: none">• Anerkendende tilgang• Langsigtet perspektiv• Frivillighed• Indre styring• Synlighed <p>På trods af en anerkendende socialpædagogisk tilgang er de unge indespærret hvorfor:</p> <ul style="list-style-type: none">• Opholdet ikke præget af reel frivillighed• Der er en del ydre styring• Ansatte har til opgave at kontrollere de unge <p>Resultater Foreløbig intern løbende erfaringsopsamling udelukkende til brug i styregruppen.</p>
--	--

International forskning/internationale undersøgelser vedrørende døgnanbragte unge og rusmidler

Under anbringelse	
Anderssons (2003): Utsatta barns hälsa. Socialmedicinsk tidsskrift, 5.	Svensk longitudinelt studie omhandlende anbragte børn og unges dokumenterer, at de unge i høj grad eksperimenterer med stoffer. Nogle af de unge beretter om erfaringer med terapeuter, der har opgivet dem som patienter, fordi de var for vanskelige, og om urealistiske krav fra deres plejeforældre. Flere af de unge nævner, at de har savnet en at snakke med om deres rusmiddelforbrug.
McCrystal P.A. et al. (2008): Substance Use among Young People Living in Residential State Care.	En tværnsnitsundersøgelse i Nordirland undersøgte rusmiddelindtag blandt døgnanbragte unge over 3 gange, da de unge var hhv. 14, 15 og 16 år. Resultaterne viste, at anbragte unge har et større hashforbrug men det samme alkoholindtag sammenlignet med deres jævnaldrende.
Stanley, 2007: Young people's and carers' perspectives on the mental health needs of looked-after adolescents.	Engelsk studie med resultater fra 4 fokusgrupper med 14 anbragte unge i alderen 12-19 år fra to døgninstitutioner og plejefamilier med fokus på anbringelse og mentalt helbred samt spørgeskema (N = 159, svarprocent 50 %) blandt omsorgspersoner (forældre, plejeforældre, personale) til disse unge. Hhv. 20 % og 30 % af personalet oplever ofte og jævnligt u hensigtsmæssigt alkohol- og stofbrug blandt anbragte unge. Plejeforældre rapporterer sjældnere om alkohol- og stofproblemer. Omsorgspersoner efterspørger træning i håndtering af unges risikoadfærd, samarbejde med specialister og mulighed for støtte uden for almindelig arbejdstid.
The Residential Care Health Project Team, 2004	En engelsk undersøgelse vidner om risikobetonet adfærd blandt anbragte unge på ungdomsinstitutioner. 67 % tilkendegiver, at de ryger cigaretter, 87 pct. drikker alkohol og 61 pct. tilkendegav at forbruge andre stoffer.
Tore Andreassem, 2003: Behandling av ungdom i institusjoner – hva sier forskningen?	Norsk studie, som betoner, at der på døgninstitutioner er risiko for negativ udvikling, som følge af gensidig påvirkning i gruppen af unge anbragte. Institutioner bør identificere, hvilken adfærd der kan skabe en negativ kultur og påvirke andre unge negativt og imødekomme dette systematisk, evt. ved samarbejde med eksterne og/eller sørge for, at de unge er tilknyttet et prosocialt miljø med jævnaldrende uden for institutionen.
Traube, D.E. et al (2012): A national study of risk and protective factors for substance use among youth in the Child Welfare System. Elsevier, Addictive Behaviours.	Et amerikansk studie følger 827 unge >11 år ved baseline over 36 måneder, som de amerikanske myndigheder har registeret som i risiko for misbrug eller omsorgssvigt i familien. De undersøger 1) sammenhænge mellem baseline psykosociale mål og beskyttende faktorer for og rusmiddelindtag, 2) rusmiddelindtag for anbragte unge og unge som blev hos deres biologiske familie. De dokumenterer, at disse unge generelt har et højere socialt forbrug af rusmidler (alkohol og cigaretter) og illegale rusmidler (hårde stoffer) sammenlignet med jævnaldrende unge. De finder dog, at det at undgå anbringelse er en beskyttende faktor for illegalt rusmiddelforbrug. De finder ikke nogen yderligere tydelige sammenhænge i dette studiedesign
Ward et al. (2003): One Problem Among Many: Drug Use Among care Leavers in Transition to Independent Living. The Research, Development and Statistics Directorate, London.	Engelsk spørgeskemaundersøgelse af 200 unge og interview med 30 unge i alderen 13-24 år (gns. 18 år), som forestår, eller netop har forestået, ophør af døgnanbringelse. Høj selvrapportering af rusmiddelforbrug sammenlignet med jævnaldrende, særlig hashbrug hvor 73 % har prøvet at ryge hash, halvdelen inden for den seneste måned og en tredjedel dagligt. Alkoholindtag var lavere end jævnaldrende.

Efter anbringelse	
Del Valle J.F. et al. (2008): <i>Adult Self-Sufficiency and Social Adjustment in Care Leavers from Children's Homes: A Long-Term Assessment.</i>	Spansk follow-up studie som har fulgt 260 unge 1-9 år efter ophold på døgninstitution, hvorfor majoriteten var voksen. 15 % havde et seriøst alkohol- og stofproblem.
Jones, L. (2011): <i>The first three years after foster care: a longitudinal look at the Adaption of 16 Youth to Emerging Adulthood.</i>	Amerikansk follow-up studie som interviewede 16 amerikanske unge fire gange over tre år efter deres anbringelse på en døgninstitution var ophørt. 50 % (8) rapporterede alkohol- og stofproblemer. De unge var 16-19 år men størstedelen 18 år, 2/3 kvinder, 56 % afro-amerikanere og 38 % hvide.

Internationale metoder til håndtering af rusmiddelproblematikker på døgninstitutioner

Kommentar: Det er ikke lykkedes at identificere international litteratur om virkningsfulde forebyggelsesinterventioner målrettet rusmiddelmisbrug blandt unge. En amerikansk artikel udgivet i 2012 (se ovenstående skema: Traube et al.) har heller ikke kunne finde litteratur om dette emne i deres søgning. Det kan således tyde på, at der ikke forefindes særlig meget (udgivet) litteratur om dette emne.

<i>Residential child care good practice guide.</i> Findes her: http://www.wakefield.gov.uk/NR/rdonl/yres/54FEA39E-E050-4591-B2D6-780F60E8F9FD/0/ResidentialChildCareGoodPracticeGuide.pdf	Wakefield Distrikt I England har udarbejdet en guide, som skal udgøre et redskab for personalet til at udvikle lokale bedste praksisser inden for en række forhold. Guiden er udarbejdet på baggrund af forskning, evalueringer og lovgivning inden for området. Om rusmiddelindtag betones, at selv om det er forbudt, skal personalet anerkende, at det er et problem for nogle unge, og de skal aktivt samarbejde med hinanden og med den unge om at løse problemet, hvortil der gives en række eksempler på handlinger. Fx skal personalet efterspørge kompetencetræning hvis behov og skabe en kultur, hvor rusmiddelindtag ikke er normen.
---	--